

"Skarprättare har fått oförtjänt dåligt rykte"

ALINGSÅS:

Att vara skarprättare innebar att personen hade ett gott anseende i gårdagens samhälle. Det anser i alla fall Ulf Andersson, förste antikvarie på Göteborgs landsarkiv, som höll föredrag om skarprättare vid Alingsås släktforskarförenings årsmöte.

De har fått oförtjänt dåligt rykte, sa han, och tog fram många exempel från skarprättare som varit verksamma i Västsverige.

I en tidningsnotis kunde man läsa om skarprättare Hjort som med ett enda hugg befriade samhället från en av dess grövsta brottslingar. Till no-

tisen hör en prydlig bild på Hjort.

Ulf Andersson tog även död på myten att varje stad eller härad höll sig med egen skarprättare. Så många var det inte som fick dödsstraff.

De som var verksamma fick ofta resa till de orter där avrättning skulle ske. Det berättades om en som reste från Stockholm till Skåne för att verkställa en dom. När han klev av tåget möttes han av applåder från folk som stod på perrongen. Att han blev igenkänd var kanske inte så konstigt eftersom han bar sin bila snyggt förpackad i en specialgjord väska som var lika elegant formad runt bilan som ett gitarrfodral om gitarren.

En avrättning förr var inget som skedde i skymundan utan blev en föreställning som drog många åskådare. Detta bidrog tyvärr till att en del utnyttjade detta till att ta sitt eget liv. Ett självmord förr var en stor

vanära och den döde blev inte begravd på kyrkogård. Men om man mördade någon annan, helst brutalt, blev den skyldige fångad och dömd till avrättning. Prästen kom och bad för brottslingens själ och han blev plötsligt en betydelsefull person som stod i centrum. Dessutom fick han sin vilja igenom och blev dödad.

Årsmötet som hölls i Sparban-

kens filmsal lockade 50 mötesdeltagare.

Det blev omval på Hans Fredriksson som ordförande. Dessutom består styrelsen av Margareta Lund, Christina Palm, Liz Randin, Birgitta Selander, Bengt Fredriksson, Eric Carlsson, Alf Johnson och Per Arhusiander, Lars-Åke Larsson och Dick Aspenstedt.